

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXVI. Gregorii Papae I. Ad Anastasivm Archiepiscopvm Corinthi.
Conqueritur de onere pastorali, & hortatur vt succurrat portitori praesenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

plationisque aciem amittens, non per prophetiae spiritum, sed per experimentum dicam: *Incuruatus sum, & humilia-* Psal. 118.
tus sum usqueaque. Tanta me quippe occupationum one-
 ra deprimunt, ut ad superna animus nullatenus erigatur.
 Multis causarum fluctibus quatior, & post illa quietis otia,
 tumultuosæ vitæ tempestatibus affligor, ita ut recte di-
 cam: *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.* Peri- Psal. 68.
 clitanti igitur mihi manum orationis vestræ tendite, vos
 qui in virtutum labore statis. Quod vero me os Domini,
 quod lucernam dicitis, quod loquendo multis prodeesse,
 multisque posse lucere perhibetis; estimationem mihi
 meam, fateor, in dubietatem maximam perduxistis. Con-
 sidero namque qui sum, & nihil in me ex huius boni signo
 deprehendo. Considero namque qui estis, & vos mentiri
 posse non arbitror. Cum ergo credere volo quod dicitis,
 contradicit mihi infirmitas mea. Cum discutere volo
 quod in laude mea dicitur, contradicit mihi sanctitas ve-
 stra. Sed quæso, vir sancte, nobis aliquid de hoc certami-
 ne nostro conueniat, ut etsi non quod dicitis ita est, sit ita
 quia dicitis. Præterea sicuti patriarchis aliis fratribus a pa-
 ribus synodicam vobis epistolam direxi: quia apud me
 semper hoc estis, quod ex omnipotentis Dei munere ac-
 cepistis esse, non quod ex voluntate hominum putamini
 non esse. Latori vero præsentium Bonifacio defensori ali-
 qua iniunxi quæ sanctitati vestræ debeat secretius intima-
 re. Amatoris autem vestri beati Petri apostoli vobis clau-
 ues transmisi, quæ super ægros positæ, multis solent mira-
 culis coruscare.

EPISTOLA XXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM ARCHIEPISCOPVM CORINTHI.
 Conqueritur de onere pastorali, & hortatur ut succurrat
 portitori præsenti.

Gregorius Anastasio archiepiscopo Corinthi.

IVDICIA Dei quanto sunt inuestigabilia, tanto debent
 ihumanis mentibus esse metuenda, ut quia ea ratio mor-
 talis comprehendere non valet, his se necesse est humili
 cordis ceruice substernat: quatenus quo eam regentis vo-

luntas duxerit, illuc obedientibus mentis gressibus prosequatur. Ego autem considerans infirmitatem meam ad apostolicæ sedis culmen non posse pertingere, onus hoc malui declinare, ne in pastorali regimine imparis administrationis aetione succumberem. Sed quia contraire non est Domini disponentis arbitrio, obedienter secutus sum, quod misericors de me regentis manus voluerit operari. Nam fraternitati vestrae, & si praesens non eueniret occasio, necessario fuerat indicandum, quod licet indignum me apostolicæ sedi Dominus praefesse dignatus est. Cum ergo fieri hoc & causa posceret, & directi a nobis praesentium latoris, id est, Bonifacii defensoris euenisset occasio, curauimus non solum scriptis fraternitati vestrae caritatis vota persoluere, sed etiam de ordinatione nostra, quod desiderabile vobis fuisse credimus, indicare. Propterea caritas vestra reciprocis literis nos de unitate ecclesiæ, & desiderabili nuntio salutis vestrae laetificet: quatenus absentia corporalis, quam nos locorum facit sustinere disiunctio, scriptorum sibi vicissitudine praesentetur. Adhortamur etiam, ut quia memoratum superius praesentium portitorem pro necessariis quibusdam causis ad clementissimi principis vestigia destinauimus, & mutabilitas temporis multa solet impedimenta itineris generare, quidquid ei, siue in terreni itineris prouisione, siue etiam in procuratione nauigii necessarium fuerit, vestra sacerdotalis impendat affectio, ut destinatum iter celerius, Domino miserante, valeat explicare.

EPISTOLA XXVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD SEBASTIANVM EPISCOPVM RHIZINIENSEM.

De reuersione Anastasii patriarchæ.

Gregorius Sebastiano episcopo Rhiziniensi.

QVAMVIS nulla merui beatitudinis vestrae scripta suscipere, tamen ego etiam obliuiscentem me non obliviscor, negligentem pulso, torpente amoris stimulis inquieto: ut qui ex semetipso non vult impendere, vel pulsatus sciat reddere quod debet. Præterea indico suggestiōnem me apud piissimos dominos summis precibus plenam